

Der bestemmes ganske vist, at Finansraadets af Ministeren godkendte Dekreter ikke skal have Gyldighed mere end en Maaned efter, at de er forelagt for Rigsdagen; de skal straks forelægges for Rigsdagen, naar denne er inde, og hvis de ikke er godkendt inden en Maaned efter, bortfalder de; hvis det er i den Tid, da Rigsdagen ikke er inde, kan de dog have Gyldighed i adskillige Maaneder og bortfalder først efter Rigsdagens Sammentræden, naar der er gaaet en Maaned efter Forelæggelsen. Men enhver vil dog kunne se, at paa Omraader, der er saa dybt indgribende i vort økonomiske Liv og hele vort Samfundsliv som disse, vil der kunne opstaa de mest afgørende Forandringer og Omvæltninger endogsaa ved kortvarige Foranstaltninger, og vi ved jo alle, i hvor høj Grad i Virkeligheden Rigsdagens frie Beslutning er bundet, naar noget saadant først er traadt i Kraft som et Importforbud eller en Prisregulering, eller hvad det nu maatte være, og Rigsdagen derefter skal tage Bestemmelse om, hvorvidt den vil godkende eller vil ikke godkende Foranstaltningen. Det er at lægge en meget væsentlig Del af Lovgivningsmagten i denne for Forfatningen helt fremmede Myndigheds Haand. Det er, som det ogsaa allerede er blevet sagt, i Virkeligheden at genoprette det Regime, vi havde i Henhold til Loven af 7. August.

Jeg sagde, at dette Forslag var i nær Slægt med det socialdemokratiske Partis og den socialdemokratiske Regerings tidligere Forslag om et Økonomiraad og om den udvidede Valutacentral; jeg maa dog sige, at Forslaget om den udvidede Valutacentral, saaledes som det forlod Folketinget, var ikke nær saa vidtgaaende, konstitutionelt set, som dette Forslag, thi det forudsatte et forudgaaende Samtykke til de Foranstaltninger, der skulde foretages, fra et Rigsdagsudvalg sammensat i Henhold til Grundlovens § 45, og med Hensyn til Importregulering bandt det Foranstaltningerne til kun at kunne finde Sted overfor Luksusvarer og endda kun overfor de Varer, der var opført paa den bekendte Liste af 1920. Disse Begrænsninger kom ganske vist ind fra anden Side, men saaledes som Forslaget forlod Folketinget godkendt af Regeringen, var det dog noget langt mere begrænset, noget langt mindre betænkeligt end det, som her er foreslaet; men selv saaledes som det var efter Vedtagelsen her i Folketinget, var det dog noget, som vi fra vor Side ikke paa nogen Maade kunde give

vort Samtykke, og som jo heller ikke kunde blive vedtaget i Landstinget.

Vi vil altsaa fra Venstres Side absolut modsætte os et Finansraad med den her foreslaaede Myndighed, i det hele taget et Raad, som man tillægger Bemyndigelser til at ordne de økonomiske Forhold her i Landet paa en saa gennemgribende Maade. Enhver saadan Myndighed, der lægges i andre Hænder end Rigsdagens og Lovgivningsmagtens, vil vi ubetinget modsætte os.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorledes man skal tilvejebringe de 40 Mill. Kr., der vil gaa med til at afbetale Laanet i Nationalbanken, vil vi fra vor Side heller ikke kunne godkende det Forslag, som derom er indeholdt i Lovforslagets §§ 7 og 8, og jeg behøver ikke at give nogen langvarig Motivering deraf. Det kan vi ikke, fordi vi mener, at Formue- og Indkomstskatten, som jeg mange Gange har udtalt det fra denne Plads, er af en saadan Højde, at det vil være skadeligt for Landets økonomiske Interesser og særlig for Erhvervslivet, hvis man forhøjer den. Og særlig maa jeg anse det for skadeligt, at en Hovedvægt er blevet lagt paa Formueskatten, idet Skatten jo her skal udredes med Halvdelen, medens den af Indkomsten for Personer kun udredes med $\frac{1}{4}$ og for Selskaber med $\frac{2}{5}$. Det er særlig uheldigt, at en saadan Bestemmelse kommer ind i en Lov, der sætter sig til Formaals at ordne Valutaforholdene. Der er ingen, der har lidt mere under den synkende danske Valuta end netop dem, man kunde kalde de smaa Kapitalister, dem, der enten selv ved deres egne Anstrengelser eller ved deres Mænds eller Forældres har faaet en opsparet Kapital i Eje, af hvis Renter de nødtørfigt kan leve. Saadanne Mennesker er, naar de er kommet i en Alder eller Helbredstilstand, der afskærer dem fra privat Erhverv, blevet de ugunstigst stillede af alle netop under Hensyn til de indtraadte Valutaforhold. Allerede derfor vil det være uheldigt at slaa ned paa Formueskatten, naar der er Tale om Valutaforanstaltninger. Men ogsaa af andre Grunde er det utilraadeligt, thi saa spændte som Forholdene er med Hensyn til denne Beskatning, er der slet ingen Tvivl om, at Midlerne til Tilvejebringelsen af Skattens Beløb i overmaade mange Tilfælde maa komme ved Benyttelse af Bankkonti og Sparekassekonti og derved netop vil formindske Landets Opsparing.